

A FIATALOK RENDÉSZETI FELKÉSZÍTÉSE
AZ ADYLIGETI RENDÉSZETI SZAKKÖZÉPISKOLÁBAN

1. Bevezetés

A fiatalok rendészeti pályára történő felkészítése napjainkban különböző szintű, meghatározott képzési intézményekben, de korántsem megfelelően összehangolt képzési rendszerben valósul meg. A tizenéves korosztály egy kisebb részének rendészeti felkészítése megkezdődik már a polgári középiskolákban (gimnáziumokban, szakközépiskolákban) az ún. rendészeti pályára előkészítő középiskolai képzés keretében, és az érettségi vizsgákat követően folytatódik, illetve befejeződik a rendészeti szakközépiskolákban, más belügyi szakképző helyeken¹⁴, valamint a rendvédelmi felsőoktatási intézményekben¹⁵. E képzési rendszerben meghatározó helyet foglalnak el a jelenleg négy¹⁶ helyen működő rendészeti szakközépiskolák, amelyek a belügyi rendvédelmi szervek utánpótlásának alapvető bázisát képezik.

Az ezredfordulóra kialakult rendészeti szakközépiskolai képzési rendszer megfelelő alapot biztosít a belügyi rendvédelmi szervek – mindenekelőtt a Rendőrség és a Határőrség – tiszthelyettesi utánpótlási igényei jelentős részének kielégítésére¹⁷.

A fél évtizede működő és a 2004-ben átalakított, a kor követelményeinek folyamatosan megfelelni kívánó szakközépiskolai képzés azonban további modernizáció előtt áll. Mielőtt erre kitérnék, tekintsük át vázlatosan a rendészeti szakközépiskolai képzés közvetlen előzményeit és kicsit bővebben a jelenlegi képzési rendszert.

---

¹⁴ Pl. a BM Katasztrófavédelmi Oktatási Központban.

¹⁵ Mindenekelőtt a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen és a Rendőrtiszti Főiskolán.

¹⁶ Rendészeti Szakközépiskola működik jelenleg Kőrmenden, Miskolcon, Nagykövácsiban és Szegeden.

¹⁷ A rendészeti szakközépiskolák által évente kibocsátott mintegy 800 fő rendőr tiszthelyettesi létszám messze elmarad a Rendőrség igényeitől. (Jelenleg mintegy 2000 fő a rendőri szervek tiszthelyettesi hiánya.) Az elmaradás okai nem a szakközépiskolák szűkös kibocsátásával, hanem a szükséges létszám költségvetési-pénzügyi finanszírozási problémáira vezethetők vissza. A határrendész képzés esetén az évente kibocsátott létszám lefedi a Határőrség igényeit.

2. A rendészeti szakközépiskolai képzés közvetlen előzményei

A rendészeti szakközépiskolákban folyó középfokú szakképzés mai rendszerének közvetlen előzményei 1992-re vezethetők vissza. Ekkor jött létre Magyarországon az első rendészeti (rendőr) szakközépiskola, amely a magyar középfokú oktatás részeként a közoktatási és a szakképzési jogszabályok rendelkezéseinek formálisan eleget téve, az Országos Képzési Jegyzékben (továbbiakban: OKJ) szereplő rendőr szakképesítés megszerzését tette lehetővé.

A képzés az 1992-ben kiadott szakmai és vizsgakövetelmények és az erre épülő rendőr központi tanterv alapján kezdődött meg. A határrendész szakképzés – a rendőr szakképzéshez hasonló rendszerben – csak évekkel később, 2000-ben indult¹⁸.

1999-ben a rendészeti szakközépiskolák az addigi országos rendőr-főkapitánysági és határőr országos parancsnoksági alárendeltségből a Belügyminisztérium irányítása és felügyelete alá kerültek. Ezzel párhuzamosan a rendészeti szakközépiskolai képzés is az új – rendőr és határrendész szakképesítés szerinti – szakmai és vizsgakövetelmények, valamint központi programok alapján indult, illetve folytatódott. A képzés jogi kereteit a napjainkban is hatályos, de többször módosított közoktatási és szakképzési jogszabályok, valamint a belügyminiszter által kiadott egyes utasítások, közvetlen szakmai kereteit pedig a rendészeti szakközépiskolák – így az Adyligeti Rendészeti Szakközépiskola (továbbiakban: Szakközépiskola) – pedagógiai programjai adták.

3. A rendészeti szakközépiskolai alapképzés napjainkban

A középfokú rendészeti szakképzést számtalan jogszabály, belügyminiszteri utasítás, több belügyminisztériumi, vagy szakközépiskolai működési és képzési dokumentum szabályozza. A rendészeti szakközépiskolai alapképzés jogi alapjait különösen az alábbi jogszabályok teremtik meg:

- 1993. évi LXXIX. törvény a közoktatásról;
- 1993. évi LXXVI. törvény a szakképzésről;
- 37/2003. (XII.27.) OM rendelet az Országos Képzési Jegyzékről;
- 16/2003. (IV.18.) BM rendelet az egyes szakképzések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról;
- 45/1999. (XII.13.) OM rendelet a szakképzés megkezdésének és folytatásának feltételeiről;
- 32/2005. (VI.30.) BM-OM együttes rendelet a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendészeti szakközépiskolákra vonatkozó szabályokról;

¹⁸ 2000 előtt is folyt határrendész szakmai felkészítés, de nem a jelenlegi szabályok szerinti szakképzés, hanem iskolarendszeren kívüli ún. ciklusos rendszerű, tanfolyam-jellegű képzés keretében, elsősorban járőr és ütleivelkező szakirányokban a Határőrség akkori határőr kiképző és továbbképző intézményeiben.

- 11/1999. (VI.08.) MKM rendelet a nevelési-oktatási intézmények működéséről.

A szakközépiskolában folyó képzés szakmai kereteit mindenképp a következő működési és képzési dokumentumok határozzák meg:

- Szakközépiskola Alapító Okirata;
- rendőr, illetve határrendész szakképzés központi programja;
- Szakközépiskola Pedagógiai Programja;
- más szakközépiskolai belső működési és képzési dokumentumok (pl. szervezeti és működési szabályzat, alapszabályzat, házirend, tanulmányi- és vizsgaszabályzat, tantárgyi tanmenetek, stb.).

A Szakközépiskola – mint a jelenleg működő négy rendészeti szakközépiskola egyike – a belügyminiszter által alapított, és az irányítása alatt álló rendvédelmi szervek állományának tiszthelyettesi utánpótlását biztosító, kizárólag szakképzési évfolyamokkal rendelkező szakképző intézmény, amely a vonatkozó hatályos jogszabályok alapján az alapító okiratban foglaltak szerint működik és meghatározott képzési rendszerben végzi a pedagógiai programban meghatározott nevelési-oktatási feladatait.

A Szakközépiskola alapítója és fenntartója a Belügyminisztérium, illetve annak képviseletében a BM Oktatási Főigazgatóság, amely közvetlenül végzi az iskola szakmai és gazdasági irányítását és felügyeletét. A Szakközépiskola törvényességi felügyeletét a Pest Megyei Önkormányzat főjegyzője látja el.

A Szakközépiskola alapvető feladatai és ezekből adódó legfőbb alaptevékenysége az alapító okirat szerint az alábbiak:

a) Szakmai középfokú oktatás:

- érettségire épülő, kizárólag szakképzési évfolyamokkal működő iskolai rendszerű szakközépiskolai oktatás rendőr, illetve határrendész szakképesítés körében, két szakképzési évfolyamon, nappali oktatási munkarendben, illetve
- középfokú szakképesítés megszerzésére felkészítő iskolai rendszerű felnőttoktatás levelező oktatási munkarendben, továbbá
- iskolarendszeren kívüli szakmai oktatás esti és távoktatásos oktatási munkarendben.

b) Iskolán kívüli szakmai gyakorlati képzés (szakmai gyakorlat) szervezése a Rendőrség, illetve a Határőrség területi szintű szerveivel kötött együttműködési megállapodás alapján.

c) Külön jogszabály alapján vizsgaszervező központként működés az OKJ-ben szereplő olyan szakképesítések esetében, amelyeknél a szakképesítésért felelős miniszter a belügyminiszter, továbbá vizsgáztatás az általa folytatott szakmai oktatások tekintetében.

d) A rendvédelmi (rendőr, határrendész) szervek állománya (hivatásos tiszthelyettesek, köztisztviselők, közalkalmazottak) és más fegyveres szervek állománya részére iskolarendszeren kívüli szaktanfolyamok, átképzések, továbbképzések és speciális képzések, valamint e körben vizsgáztatások szervezése és végzése.

A Szakközépiskolán a pedagógiai programban foglaltak teljesítésével az OKJ-ben meghatározott rendőr, illetve határrendész szakképesítés szerzhető. A szakképzésben való részvétel feltételeit az OKJ, a szakmai és vizsgakövetelmények, valamint a szakképzések (rendőr, határrendész) központi programja¹⁹ tartalmazza.

A Szakközépiskolába pályázó fiatal rendészeti szakközépiskolai tanulmányait sikeres felvételi eljárást²⁰ követően kezdheti meg. A felvételi eljárás három szakaszból áll. Az első szakaszban, a területi rendvédelmi szerveknél az előzetes pályáalkalmassági ellenőrzés keretében elvégzik az adategyeztetést, a különböző adattárakban az ellenőrzést, a nyílt rendőri információ-gyűjtést, az egészségügyi és pszichológiai előszűrést és a pályázók bizottság előtti bemutatkozó meghallgatását. Mindez a szakképzésre jelentkező alkalmatlan fiatalok előzetes kiszűrésére szolgál, másrészt azon jelentkezők kiválasztására akik részt vehetnek a felvételi eljárás második, szakközépiskolai szakaszában.

A szakközépiskolai felvételi eljárási szakaszba jutott pályázóknak a továbblépéshez meg kell felelniük a szakmai irányultságú műveltségi, valamint az erőnléti-fizikai felvételi vizsgák szigorú követelményinek. Csak e követelményeknek eleget tévő pályázó fiatalok vehetnek részt a Belügyminisztérium illetékes egészségügyi intézményében²¹ a pszichológiai és egészségügyi pályáalkalmassági vizsgálatokon. Az itt megfelelt minősítést kaptak és a szakközépiskola felvételi ponthatárát elérő jelentkezők kezdenek meg a beiratkozást és a tanuló szerződés megkötését követően a rendészeti szakközépiskolai tanulmányaikat.

A szakképzés a Szakközépiskola igazgatójának a felvételt nyert tanulóval kötött tanuló szerződés alapján iskolai rendszerű szakmai középfokú oktatás keretében folyik, a felnőttoktatásra vonatkozó külön rendelkezések alapján, a

¹⁹ A rendőr, illetve határrendész szakképzés központi programját az országos rendőr-főkapitány, illetve a határőrség országos parancsnokának egyetértésével a belügyminiszter közleményben adja ki.

²⁰ A felvételi eljárás rendjét, szabályait a vonatkozó belügyminiszteri utasítás alapján a Szakközépiskola Felvételi Szabályzata határozza meg.

²¹ BM Központi Kórház és Intézményei Munkaköri Alkalmasságot Vizsgáló Osztály.

nappali oktatási munkarendre előírt szabályok szerint, két éves képzési időben, integrált (egységes) képzési rendszerben. Ez utóbbi azt jelenti, hogy a két (rendőr és határrendész) szakon folyó képzés tananyaga és a képzési követelmények, az ún. szakmai alapozó tantárgyak esetében mintegy 90 %-ban, a szakmai tantárgyak esetében körülbelül 50 %-ban azonosan. Ez nagymértékben biztosítja a két szak – egy külön átképzési program teljesítésével, vagy anélkül történő – átjárhatóságát.

A Szakközépiskola a képzés befejezését követően a szakmai vizsga²² eredményes letétele után a tanuló részére rendőr, illetve határrendész szakképesítést igazoló bizonyítványt állít ki. A bizonyítvány elsősorban a Rendőrség, illetve a Határőrség helyi (területi) szerveinél a szakmai és vizsgakövetelményekben, valamint a külön jogszabályban²³ meghatározott beosztások (munkakörök) betöltésére jogosít fel. A rendőr, illetve a határrendész szakképesítéssel betölthető további és rokon munkakör a határrendész, illetve a rendőr.

A Szakközépiskolában folyó képzés célját és egymásra épülő rendszerben a szakmai követelményeit az egyes szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló 16/2003. (IV.18.) BM rendelet, a rendőr, illetve határrendész szakképzés központi programja, valamint ezek alapján a tanintézet pedagógiai programja határozza meg. Némiképp leegyszerűsítve és összefoglalóan a képzés általános célja a következőképpen fogalmazható meg:

„...a Rendőrségnél, illetve a Határőrségnél középfokú szakképzettséghez kötött beosztásokhoz az utánpótlás biztosítása és olyan hivatásos tiszthelyettesek nevelése-oktatása, akik a képzési idő végére megfelelő felelősség- és hivatástudattal, a megszerzett elméleti és gyakorlati tudásuk birtokában képesek a Rendőrség, illetve a Határőrség helyi szerveinél – kezdetben segítséggel – a megszerzett szakismereteket önállóan, alkotó módon, jogszerűen, szakszerűen, hatékonyan és eredményesen alkalmazni, a szolgálati megterhelésből adódó pszichikai, szellemi és fizikai terheket elviselni, szakmai tevékenységüket az európai normáknak megfelelően végezni.”²⁴

A Szakközépiskolán a képzés a 2004/2005. tanévtől kezdve új rendszerben, ún. 1+1 éves képzési rendszerben folyik. A képzés általános rendjének kialakításánál kiinduló alapnak tekintettük a rendőr, illetve határrendész szakra vonatkozó szakmai és vizsgakövetelményeket, a szakképzések központi programjait.

A képzési célok elérését a célok követelményekké alakításával, a tananyag megfelelő strukturálásával, egymásra építésével és jó illesztésével (koncentráció), a tananyaggal adekvát nevelési és képességfejlesztési, valamint didaktikai feladatok

²² A szakmai vizsga a szakmai és vizsgakövetelményekben meghatározott tantárgyak tananyagából lefolytatott írásbeli, gyakorlati és szóbeli vizsgarészekből áll.

²³ 11/1997. (II.18.) BM rendelet a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek és az önkormányzati tűzoltóság hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjaival kapcsolatos munkáltatói jogkörök szabályozásáról, valamint e szerveknél rendszeresített hivatásos beosztások meghatározásáról.

²⁴ Adyligeti Rendészeti Szakközépiskola Pedagógiai Programja 28. oldal.

meghatározásával, a tanulók hatékony motiválásával, a megfelelő szervezeti és szervezési keretek, módok, formák és módszerek, továbbá a pedagógiai ellenőrzés és értékelés megfelelő rendszerének kialakításával, valamint a tanintézeti képzés és a területi szakmai gyakorlati képzés egymásra építésével kívánjuk megvalósítani. A Szakközépiskolában folyó képzés jelenlegi általános felépítése és szerkezete a következő:

a) I. tanévben 41 tanítási hét: képzés;	● 35 hét tanintézeti elméleti és gyakorlati képzés; ● 2 hét évközi területi szakmai gyakorlati képzés; ● 4 hét összefüggő nyári területi szakmai gyakorlati képzés.
b) II. tanévben 34 tanítási hét: képzés;	● 12 hét tanintézeti elméleti és gyakorlati képzés. ● 22 hét évközi területi szakmai gyakorlati képzés.
c) Szakmai vizsgáztatás:	● 4 hét szakmai vizsgára felkészülés, szakmai vizsgák és kibocsátó.

A tanintézeti képzés a tanulók napi maximum 8 tanórás megterhelésével tervezett, melyből a szakmai alapozó és a szakmai tantárgyak²⁵ oktatása napi 6 tanórát, a tanulók egyéb kötelező elfoglaltsága²⁶ további napi 2 tanórát vesznek igénybe.

Az adott félévben a szorgalmi időszakban köztes vizsgákra (felkészülésre és vizsgára) 4-4 napot, a szakközépiskolai képzés befejezését követően a szakmai vizsgára (felkészülés, vizsga, kibocsátó) 20 napot tervezünk, egyaránt 8-8 tanórás napi terheléssel²⁷.

Így a tanintézeti képzési idő összesen az I. évfolyamon 1400 tanóra, a II. évfolyamon 640 tanóra, mindösszesen 2040 tanóra (64,6 %).

²⁵ Szakmai alapozó tantárgyak: jogi-, társadalmi és kommunikációs-, általános szolgálati-, lökiképzési-, testnevelési és önvédelmi-, informatikai- és idegennyelvi ismeretek, összesen 682 tanóra (21,6%)

Szakmai tantárgyak: közrendvédelmi, határőrizeti, közlekedési, határforgalmi, csapatszolgálati, határvédelmi, nyomozási és rendészeti igazgatási ismeretek, összesen 656 tanóra (20,8 %)

A két tantárgycsoport összesen 1338 tanórát tesz ki (42,4 %)

²⁶ A tanulók egyéb kötelező elfoglaltsága az osztályfőnöki órák, a kötelezően választható tantárgy, a gépjárművezetői képzés, a speciális képzések (pl. szakkörök, sportkörök, alaki foglalkozások, személyi állománygyűlések, tájékoztatók, konzultációk, stb.) és önképzésre biztosított idő óraszámából tevődik össze, mindösszesen 446 tanóra (14,1 %).

²⁷ Vizsgafelkészülésre, vizsgára és kibocsátóra biztosított idő összesen a két év alatt 256 tanóra (8,1 %).

A területi szakmai gyakorlatok napi 8 tanórában tervezettek az I. évfolyamon május-július, a II. évfolyamon október-március és április-május hónapokban. A területi szakmai gyakorlati képzési idő az I. évfolyamon 240 tanóra, a II. évfolyamon 880 tanóra, mindösszesen a két év alatt 1120 tanóra (35,4 %).

Az összes képzési idő a két év alatt 3160 tanóra. Az elméleti és gyakorlatik képzés aránya 50-50 %. Az elméleti képzés (1580 tanóra) teljes egészében a tanintézetben folyik. A gyakorlati képzés 35,4 %-át (1120 tanóra) teszi ki a területi szakmai gyakorlati képzés és 14,6 %-át (460 tanóra) a tanintézeti gyakorlati képzés.

A tanintézeti képzést négy szakcsoport pedagógusai, a területi szakmai gyakorlati képzést a Rendőrség, illetve a Határőrség helyi szerveinél megbízott gyakorlati oktatók (mentorok) végzik.

A tanulóknak az egyes tantárgyak keretében megszerzett tudását (ismeretek, jártasságok, készségek) a félévek végén odaítélt tantárgyi záróosztályzatok, az adott félévek (első, második, negyedik) végén a meghatározott szakmai alapozó- és szakmai tantárgyakból letett köztes vizsgák osztályzatai és a képzés végén a szakmai vizsga elméleti és gyakorlati osztályzatai minősítik.

Az 1+1 éves képzési rendszerben a korábbiakhoz képest módosult a tanintézeti képzés szerepe és kiemelt jelentőségű a gyakorlati képzés, ennek részeként a tanintézeti gyakorlati oktatás és még hangsúlyosabban a területi szakmai gyakorlati képzés.

A tanintézeti képzési idő lerövidülése – amely a szakmai gyakorlati képzési idő növekedésének a következménye – paradigma váltásra készítetett bennünket. Ennek lényege sommázva, hogy egy szelekció révén csökkentettük az elméleti tananyag mennyiségét és figyelmünket azon ismeretek hatékonyabb átadására összpontosítjuk, amelyek a tanulók szakmai jártasságai, készségei megszerzését, erősítését és a leendő munkakörük betöltéséhez szükséges képességek (kompetenciák) fejlesztését, magatartásformák kialakítását szolgálják. Ennek érdekében pedagógiai programunkban tantárgyanként meghatároztuk az alábbiakat:

- a) Az általános képzési célra tekintettel a tantárgy oktatásának-tanulásának konkrét célját;
- b) Az oktatási-tanulási cél alapján a tantárgyi tananyag elsajátításának szakmai (fejlesztési) követelményeit. Ez tanévenkénti bontásban, egymásra épülve tartalmazza a minimum követelményeket (egyben a tanuló továbbhaladásának feltételeit) és az optimum követelményeket, amelyeket csak a legjobbak képesek teljesíteni.
- c) Rögzítettük a tantárgy téma- és óraelosztását, tananyagát úgy, hogy a pedagógiai program módosítása nélkül megfelelő mozgásteret biztosítson számunkra a tantárgy részletes tananyagát tartalmazó tantárgyi tanmenetek kidolgozásánál, esetleges módosításánál.

- d) Fontos területként meghatároztuk az adott tantárgy kapcsolódási pontjait (koncentráció) más tantárgyakkal, illetve azok tananyagával. Külön rögzítettük, hogy integráló, vagy integrálódó tantárgyról van-e szó és ennek az integrációnak a tartalmát is. A tantárgyi kapcsolódást, illetve integrációt egyrészt a pedagógiai program egy diagramon szemlélteti, másrészt részletesen a tantárgyi tanmenetek rögzítik.
- e) Az új képzési rendszerben folyó oktató munka minőségi elemét képezik a tantárgy oktatása során alkalmazható szervezeti keretek és formák, valamint szervezési módok, formák és módszerek számbavétele.

A képzés során alkalmazható szervezeti keretek az osztály, az osztály- (és csoport) bontás és a projektoktatás. Minden tantárgy oktatásánál alkalmazott legáltalánosabb szervezeti keret az osztály, de egyes tantárgyak esetében lehetséges az osztályok összevonása, vagy akár az évfolyam kötelékben történő oktatás is. Osztálybontás, illetve azon túl csoportbontás a tantárgytól, illetve az oktatás céljától (pl. tehetségfejlesztés, korrekció, felzárkóztatás, stb.), követelményeitől, hatékonyságától és eredményességétől függően egyes tantárgyak esetében – különösen az informatikai- és az idegennyelvi ismereteknél –, valamint a kötelezően választott tantárgyaknál, illetve a speciális képzéseknél (fakultációknál) lehetséges.

Projektoktatásra elsősorban a tantárgyi kereteken túl, esetleg több tantárgy tananyagát felölelő, a tanulókat osztálytól függetlenül egy-egy konkrét feladat megoldására szervező képzés keretében kerülhet sor.

Az adott tantárgynak, képzésnek, illetve a tananyag feldolgozásának leginkább megfelelő szervezeti keretet az érintett szakcsoport, illetve a tantárgyat oktató, vagy a képzést végző pedagógusok határozzák meg és konkrétan a tantárgyi tanmenet, illetve az adott képzésre vonatkozó program rögzíti.

A képzés szervezeti formái lehetnek a tanítási óra és egyéb szervezeti formák (pl. tanulmányi kirándulás, múzeumlátogatás, szakmai szerveknél vezetett foglalkozás, házi feladat, konzultáció, stb.).

Az egyes tantárgyak oktatásánál alkalmazott általános szervezeti forma a tanítási óra, amely 40 perces. A tanítási órákat – jellemzően két tanítási órát, vagy a szakcsoport, illetve a tantárgyat oktató pedagógus igényének megfelelően több páros számú tanítási órát egybetervezve – a tanórarendben kell rögzíteni.

Az egyéb szervezeti formák alkalmazására a tantárgy, illetve a képzés jellegére, céljára, követelményeire, hatékonyságára és eredményességére tekintettel kerülhet sor.

Az adott tantárgynak, képzésnek, illetve a tananyag feldolgozásának leginkább megfelelő szervezeti formát szintén az érintett szakcsoport, illetve tantárgyat oktató, vagy a képzést végző pedagógusok határozzák meg és konkrétan a tantárgyi tanmenet, illetve az adott képzésre vonatkozó program rögzíti.

A képzés során alkalmazott szervezési módok, formák és módszerek kiválasztását meghatározzák a képzés tartalmán, követelményein, a nevelési és képességfejlesztési, valamint a didaktikai feladatokon túl a képzés szervezeti keretei és formái, valamint az alkalmazott taneszközök is.

A képzés szervezési módjai (munkaformái) lehetnek a frontális, a csoportos, a páros és az egyéni munka.

A képzés során alkalmazható szervezési formák az előadás, a szeminárium, az ellenőrző-értékelő foglalkozás, a gyakorlati foglalkozás, a tanuló önálló munkája, valamint ezek kombinációi.

A képzés során – az egyes szervezési formákhoz is kapcsolható – leginkább alkalmazható módszerek az alábbiak lehetnek:

- Előadáson: szóbeli kifejtés, elbeszélés, magyarázat, bemutatás, szemléltetés jegyzeteltetés, tanári vázlat készítése.
- Szemináriumon: beszélgetés, megbeszélés, magyarázat, szemléltetés, ismétlés, rendszerezés-rögzítés, tanulói kiselőadás, vita, leírás, kooperatív módszer, felfedezéssel és kutatással szemléltes módszer, esetjáték, szerep-játék, szimuláció, ellenőrzés-értékelés.
- Ellenőrző-értékelő foglalkozáson: ellenőrzés-értékelés, tanuló önálló munkáltatása, önálló gyakorlati feladatmegoldás.
- Gyakorlati foglalkozáson: bemutatás, magyarázat, szemléltetés, ismétlés, rendszerezés-rögzítés, projektmódszer, kooperatív módszer, esetjáték, szerepjáték, szimuláció, ellenőrzés-értékelés, önálló gyakorlati feladatmegoldás, gyakorlás.
- Tanuló önálló munkája során: irodalom önálló tanulmányozása, házi dolgozat, média (TV, rádió, sajtó) figyelés, Internet felhasználás.

A fentiekben érintett tényezőknek leginkább megfelelő szervezési módokat, formákat és módszereket – egymásra is tekintettel – az érintett szakcsoport, illetve a tantárgyat oktató, vagy a képzést végző pedagógusok határozzák meg és konkrétan a tantárgyi tanmenet, illetve az adott képzésre vonatkozó program rögzíti. Az egyes szervezési módok, formák, de különösen a módszerek kiválasztásánál nagymértékben érvényesül a tanári szabadság, a differenciált választás, a komplexitás és az integráció, valamint a tanári módszergazdagság elve. Ezen túl az egyes szervezési módok, formák és módszerek sokfélesége, sokféle kombinációja nagymértékben függ a tanár szakmai és pedagógiai felkészültségétől, valamint szakmaszeretététől is.

- f) A képzés színvonalának emelését reméljük a tantárgyi teljesítmény (tanuló tudása) ellenőrzése, értékelése és minősítése – összefoglalóan a pedagógiai ellenőrzés – sajátosságainak meghatározásától. Ennek érdekében rögzítettük a pedagógiai ellenőrzés típusait (diagnosztikus, formatív, szummatív), a pedagógiai ellenőrzés elveit, fő területeit, formáit, módszereit és eszközeit, valamint azok alkalmazásának rendszerét és követelményeit.
- g) A minőségi oktatás követelményeire figyelemmel meghatároztuk a – képesítési követelményekre tekintettel – a tantárgy oktatásának személyi és tárgyi feltételeit és a tantárgy oktatása szempontjából fontos egyéb információkat (pl. a tantárgyhoz kapcsolódóan kötelezően, vagy szabadon választható foglalkozásokat, a tanórarend tervezésének követelményeit, a tanulók által végzendő tanórai és tanórán kívüli tevékenységeket, a szakirodalom és a taneszközök kiválasztásának és alkalmazásának követelményeit, stb.).

Az új képzési rendszerben lényegesen módosult a területi szakmai gyakorlati képzés is. A területi szakmai gyakorlati képzés a tanintézeti elméleti és gyakorlati képzés szerves része, folytatása, a tanulók szakmai jártasságai és készségei kialakításának, képességei (kompetenciái) fejlesztésének alapvető, mással nem pótolható színtere. Jelentőségét aláhúzza az a tény is, hogy a ráfordítható tanóra mennyisége a korábbi időszakhoz képest 360 tanórával (47 %-kal), 760 tanóráról 1120 tanórára nőtt.

A területi szakmai gyakorlati képzés az érintett területi rendvédelmi szervek helyi szerveinél, azok sajátos szolgálati munkaidő rendszerére épülve, annak részeként, a tanulók mellé kijelölt és megbízott gyakorlati oktatók (mentorok) közvetlen szakmai felügyelete és irányítása mellett, a helyi rendvédelmi szervekre jellemző szolgálati magatartások, tevékenységek, intézkedések és eljárások figyelembe vételével kerül végrehajtásra.

A területi rendvédelmi szervek és a Szakközépiskola – mint a tanulók területi szakmai gyakorlati képzését szervező és végző szervek –, az általuk kötött együttműködési megállapodás alapján közösen biztosítják a területi szakmai gyakorlati képzés feltételeit, a Szakközépiskola az adott tanév rendjében foglalt ütemezése szerint közösen végzik annak szervezését, jogszerű és szakszerű végrehajtását, felügyeletét, ellenőrzését, értékelését és dokumentálását.

A területi szakmai gyakorlati képzés célját, időszakonkénti (félévenkénti) és a teljesítés szakterülete (szolgálati ágak) szerinti tanóraszámát, valamint részletes követelményeit, továbbá az értékelés formáját a rendőr, illetve határrendész szakképzés központi programja, valamint a Szakközépiskola pedagógiai programja tartalmazza.

Eleddig a szakközépiskolai képzésről, mint átfogó kategóriáról volt szó, differenciálás nélkül. Ugyanakkor e képzésnek két alapvető irányát és területét, mint ugyanazon dolognak az egyformán fontos két oldalát egyaránt hangsúlyozni kell.

Az egyik oldala a képzésnek maga a szakmai oktatás, melyet hajlamosak vagyunk egy képző intézményben túlzott dominanciával kezelni, és esetenként megfélelkezünk a másik oldalról a tanulók személyiségének fejlesztéséről, vagy napjainkban – különösen a felnőttképzésben – nem divatos szóval a nevelésről. A pedagógiában ősrégi alapelv a nevelő-oktató munka egysége, amely leegyszerűsítve azt jelenti, hogy oktatva nevelünk és a nevelő munka során is oktatunk. Nem véletlen, hogy nemcsak a pedagógiai szakirodalom, hanem maguk a vonatkozó jogszabályok is nevelő-oktató munkáról beszélnek, és a pedagógiai program jogszabály által előírt egyik fő része a helyi tanterv, illetve szakmai program mellett az iskola nevelési programja.

Közelítsük meg a kérdést most egy másik, a kompetenciák oldaláról. A kompetencia a képzésben részt vett személy ismereteinek, jártasságainak, készségeinek, képességeinek, magatartási és viselkedési jegyeinek összessége, amely révén a személy képes lesz egy meghatározott feladat eredményes

teljesítésére. Amennyiben ez a feladat egy munkakör (beosztás) ellátása, akkor munkaköri kompetenciáról beszélhetünk, amely a munkakört ellátó személy előzőek szerinti meghatározó jellemzőinek az összessége, amelyek ok-okozati kapcsolatban vannak az adott munkakör ellátásához szükséges kritériumszintnek megfelelő hatékony és kiváló teljesítménnyel.

A szakközépiskolai képzéssel szemben támasztott egyik fő követelmény, hogy a szakmai igényeknek, a leendő munkakörnek megfelelő, kompetencia alapú és gyakorlatorientált legyen. Ezért a képzés középpontjába a rendőrt/határrendészt jellemző kompetenciákat állítottuk, de a hangsúlyt a jól látható és tanítható-tanulható értelmi kompetenciákról (ismeretekről, információkról, stb., vagy sommázva elméleti szaktudásról) áthelyeztük egyrészt a szintén jól érzékelhető és elsajátítható gyakorlati kompetenciákra (szakmai gyakorlati jártasságokra, készségekre, képességekre), valamint a nehezebben tetten érhető, de fejleszthető érzelmi kompetenciákra (személyiségjegyekre, értékekre, szociális szerepekre, attitűdökre, motivációkra, magatartás- és viselkedési formákra). S itt lép be a személyiség-formálás (nevelés) jelentősége, amely nélkül a gyakorlati kompetenciák egy része, valamint az érzelmi kompetenciák csupán szakmai oktatással kevésbé fejleszthetők.

Pedagógiai programunk éppen ezért kiemelten foglalkozik a nevelő (személyiség-formáló) munka alapelveivel, céljaival, feladataival, eszközeivel és eljárásaival, a személyiség- és közösségfejlesztéssel kapcsolatos, a beilleszkedési és magatartási nehézségekkel küzdő tanulókkal összefüggő, a tehetség és képesség kibontakozását, valamint a tanulási kudarcnak kitett tanulók felzárkóztatását segítő, továbbá az ifjúságvédelemmel kapcsolatos pedagógiai feladatokkal és tevékenységekkel. Ezeknek a feladatoknak, tevékenységeknek az elvégzése is eredményezheti a rendvédelmi hivatalnokot jellemző, a munkaköri kompetenciáknak kiválóan megfelelő személyiség kialakulását.

A tanulók rendvédelmi képzése során messzemenően támaszkodunk a tanulók megismerése során tudomásunkra jutott információkra, és ezeket hasznosítjuk is a szakmai oktatásban, de különösen a személyiség-fejlesztő tevékenységünkben. A megismerés érdekében számos módszer közül egyik a tanulók kérdőíves felmérése az újonnan felvettek körében, mindjárt a tanév első napjaiban. A kérdőívek összesítéséből és értékeléséből számos, a nevelő-oktató munkában felhasználható hasznos ismeretekhez jutunk.

Tanulóink 4/5-e férfi és csupán mintegy 20 %-uk a nő. A hölgyek száma és aránya évről-évre csökken, pedig képességeik, szorgalmuk, megbízhatóságuk, fegyelmezetttségük alapján jó hatással vannak a férfi tanulókra és húzóerőt képviselnek a tanulmányi munkában is. A tanulóink életkora 18-31 év között viszonylag széles skálán mozog, de 90 %-uk 18-23 év közötti életkorú, és ezen belül is közel 60 %-uk 18-19 éves fiatal. Jellemző tendencia, hogy egyre fiatalabb korban jelentkeznek a Szakközépiskolára. Ez számunkra a fiatal felnőttekre jellemző életkori sajátosságok figyelembe vételét jelenti a felkészítésük során.

Diákjaink lakóhely szerinti megoszlása – a Szakközépiskola központi fekvése, Budapesthez való közelsége miatt – szintén nagy szóródást mutat. Budapesten kívül 17 megyéből vannak tanulóink, és ez évek óta jellemző. A legnagyobb létszámban Budapestről és a fővároshoz közeli dunántúli megyékből nyertek felvételt az iskolára (7-25 fő/megye), de évente 2-3 fő a többi rendészeti szakközépiskola vonzáskörzetéből is jelentkezik hozzánk (pl. Borsod-Abaúj-Zemplén megyéből, Nógrád megyéből, Zala megyéből). A származási helyek, illetve az adott megye, régió társadalmi, gazdasági, szociális helyzetét ismerve, ez szintén fontos információkat nyújt a nevelő-oktató munkához.

Tanulóink a Szakközépiskolán folyó képzésről elsősorban rokontól, baráttól, vagy ismerőstől (50 %), másrészt a rendvédelmi szervektől és a tanintézet képviselőjétől (40 %) szereztek tudomást, mely adat a pályára irányító munkánkhöz nyújt hasznos információkat. Tanulóink iskolaválasztását elsősorban a lakóhelyhez való közelség (35 %), az iskola jó híre és a magas szintű oktatás (25 %) és a szép környezet (7 %) befolyásolta. Ezek szintén értékes információk a nevelő-oktató munkához.

Diákjaink családi, szociális háttere igen változékony. Jelenleg egy tanulóink sem él házasságban és egynek sincs gyermeke. Döntő többségük a szüleivel és – jellemzően egy, vagy két – testvérével él közös háztartásban. Elenyésző a nagycsaládos (5-7 gyerek a családban) tanulóink száma. Diákjaink jellemzően közepes jövedelmi viszonyok között élnek (40 %), csak néhányuk nyilatkozott úgy, hogy jók az egzisztenciális körülményei, de jelentős a száma azoknak, akik családjának a napi megélhetés is gondot okoz. Viszont a tanulók mintegy fele a család jövedelmi viszonyairól nem nyilatkozott. Aggasztó és hátrányosan befolyásolja a tanítást és tanulást, hogy diákjaink számottevő részének a figyelmét rossz anyagi körülményeik elvonják a tanulástól, és a család megélhetése érdekében szabadidejükben pihenés, kikapcsolódás helyett alkalmi munkát kell vállalniuk.

A nevelő-oktató munkára leginkább befolyásoló hatást a tanulók megelőző tanulmányi munkája gyakorol. Érettségi átlaguk 3,16, amely a korábbi évekhez képest emelkedő tendenciát mutat. Csak néhányan értek el 4,00 feletti és még kevesebben 4,51 feletti eredményt korábbi szakközépiskolájukban. Több, mint 50 %-uk érettségi produktuma 3,00-4,00 között van és jelentős (27 %-uk) teljesített 2,50-3,00 között, valamint 15 %-uk ez alatt. Volt középiskolájukban rendészeti fakultációs képzésben 18 %-uk vett részt, az ő eredményük jobb az átlagnál, pályamotivációjuk megalapozottabb, rendészeti előismereteik nagymértékben segítik őket a szakközépiskolai tanulásban. Valamilyen szintű állami nyelvvizsgálóval tanulóink 17 %-a rendelkezik, ez a korábbi évek átlagának felel meg.

Árulkodó adat, hogy tanulóink 40 %-a jelentkezett, sőt 8 %-uk már tanult is felsőoktatási intézményben. Levonható a következtetés, hogy a Szakközépiskolába nem a jobb felkészültségű, képességű fiatalok jelentkeznek és jelentős részük csak jobb híján tanul tanintézetünkben, amely jelentős erőfeszítéseket igényel a nevelő-oktató munkánkban.

Tanulóinknak csak a kisebb része (30 %) sportolt versenyszerűen, de bevallásuk szerint a 90 %-uk mozog rendszeresen. A sportolók között az üzött sportágak köre viszonylag széles, legtöbbször a labdarúgást, a küzdősportokat és az atlétikát művelték. Ezek az adatok tanulóink többségénél ellentmondanak a felvételi eljárás és eddigi nevelő-oktató munkánk tapasztalatainak, amelyek az erőnlét és állóképesség alacsony fokáról tanúskodnak, s ez intő jel az adott képzési követelményeket illetően.

Diákjaink közművelődési szokásai a mai magyar átlag fiatal szokásainak felelnek meg, ami nem túl biztató. Ezért általános műveltségük, tájékozottságuk növelésével a rendészeti szakképzés nem szokványos feladataként számolnunk kell a nevelő-oktató munkában.

Tanulóink jelentős részére igaz az egészséges életmód hiánya. Például több, mint 50 %-uk fogyaszt rendszeresen alkoholt és 40 %-uk dohányzik, ami a nevelő munkában jelentős feladatokat ró ránk.

4. A rendészeti szakközépiskolai képzés modernizációja, elképzelések a jövőről

A bevezetőben már említettem, hogy a kor kihívásainak megfelelően elkerülhetetlen a Belügyminisztériumhoz tartozó szervezetek oktatási rendszerének korszerűsítése²⁸ részeként a rendészeti szakközépiskolai képzés modernizációja is.

Ennek alapvető oka, hogy a képzés folyamatosan feleljen meg a rendészeti szakmai szervek feladatrendszerének, növekvő igényeinek, a rendészeti szakközépiskolai végzettséggel betölthető munkakörök magas követelményeinek, a rendészeti munkaerő piac változásaiból adódó elvárásoknak.

Korszerűsítési elképzeléseink megfelelnek nemcsak a Belügyminisztérium, hanem az Oktatási Minisztérium szakképzési fejlesztési stratégiájának is, amely a kijelölt célok között fogalmazza meg a munkaerő-piaci elvárásoknak megfelelően a képzési struktúra és minőség, valamint a szakképzési rendszer fejlesztését, a gyakorlati képzés erősítését, továbbá, hogy a tanulók a szakképzés eredményeként mobil, alkalmazkodóképes szaktudást kapjanak, ezáltal a szakképzésből kikerülve a munkaerő piacon sikeresen helytálljanak.

A szakközépiskolai képzés modernizálásának alapvető célja és iránya a fenti okokból levezethető, és az alábbiak szerint fogalmazható meg. A megrendelő szakmai szervek feladatrendszerének, igényeinek magasabb szinten megfelelő, a rendészeti szakközépiskolai végzettséggel betölthető munkakörök követelményeihez jobban igazodó, azok betöltéséhez eredményesebben használható, mobil, alkalmazkodóképes elméleti és gyakorlati tudást biztosító, a szervezeti és szakmai változásokat rugalmasan követő, kompetencia alapú, minőségelvű és fejlesztés központú, moduláris szerkezetű, gyakorlatorientált, a

²⁸ A hivatkozott korszerűsítésre a „kompetencia alapú integrált emberi erőforrás gazdálkodási rendszer a Belügyminisztériumról” című twinning pályázat (projekt) részeként a belügyminiszter által 2004. novemberében jóváhagyott azonos című részprojekt keretében kerül sor.

belügyi képzésekbe illeszkedő, átlátható és átjárható, a szakmai professzionalitást, illetve az általános műveltséget is biztosítható, költség-hatékonyan működtethető képzés feltételeinek megteremtése és folytatása.

A képzést korszerűsítő célok megvalósítása érdekében a következő fő feladatokat kell elvégeznünk:

- a) Kompetencia alapú, munkaköri követelményekhez igazodó, minőségelvű és fejlesztés központú képzési rendszer kialakítása. Ennek érdekében:
- az elméleti és gyakorlati tudás tartalmát a tanuló majdani munkakörének követelményrendszeréhez, kompetencia-profiljához kell igazítani;
  - a képzés során a hangsúlyt a kompetenciák megszerzésére kell helyezni:
    - egyrészt az alap-, kulcs-, generikus- és speciális kompetenciákra²⁹,
    - másrészt az értelmi kompetenciákról a gyakorlati- és érzelmi kompetenciákra³⁰
  - az állandóan változó munkaköri kompetenciákhoz, szakmai tevékenységekhez rugalmasan igazítható szakmai és vizsgakövetelményeket, dinamikus tanterveket, oktatási programokat kell készíteni és alkalmazni, ezekben a számonkérés rendszerét is újjólag meg kell határozni, vagy a meglévő rendszert át kell alakítani;
  - a képzés során a hagyományos szervezeti keretek (osztálymunka) és formák (tanítási óra), szervezési módok (frontális munka), formák (előadás) és módszerek (szóbeli kifejtés, magyarázat, stb.) kizárólagos alkalmazása helyett, a saját tapasztalatokon alapuló felkészítéseket kell előtérbe helyezni (csoportmunka, projektmunka, szeminárium, tréning, kooperatív munka, felfedezési és kutatási módszer, esetjáték, szerepjáték, szimuláció, konzultáció, szituációs- és helyzetgyakorlatok, stb.);
  - a minőségbiztosítás keretében rendszeresen értékelni kell a képzés minőségét, biztosítani kell a képzések szolgáltató jellegét, az ügyfél-orientáltságot, a partnerek elégedettségét, a visszacsatolások egyik meghatározó formájává kell tenni a bevételek-vizsgálatokat.

²⁹ Az alapképzetenciák az embert általában jellemző, gyakran alkalmazott képzetenciák, mint pl. az írás, olvasás, szövegértés, beszédértés, stb.

A kulcsképzetenciák a valamennyi szakmát egyaránt jellemző képzetenciák, mint pl. a kommunikáció, informatikai készségek, tanulás tanulása, általános műveltség, stb.

A generikus képzetenciák egy szervezet (Rendőrség, Határőrség) valamennyi munkakörére vonatkozó képzetenciák, mint pl. probléma érzékenység és megoldás, kreativitás, innováció, lényeglátás, döntésképeség, intézkedő-képeség, együttműködés, rendszerszemlélet, rugalmasság, jog- és szabálytudat, szakmai identitás és elhivatottság, önuralom, előítélet-mentesség, konfliktustűrő- és kezelő képeség, vezetőképeség, stb.

A speciális képzetenciák az egyes munkakörök (pl. járőr, ügyeletes, stb.) sikeres ellátásához szükséges funkcionális képzetenciák.

³⁰ Kifejtve lásd a 9. oldalon.

- b) Moduláris szerkezetű, a belügyi képzésekhez igazodó (egymásra épülő), átlátható és átjárható képzési rendszer kialakítása. Ennek érdekében:
- tantárgyak helyett a munkaköri kompetenciákra és egymásra épülő képzési modulokba kell rendezni a tananyagot, s ezzel biztosítani a képzés költséghatékonyágát, beszámíthatóságát, a képzésből való kilépés és az oda történő visszalépés lehetőségét;
  - a modularitást nemcsak a szakközépiskolai képzésen belül kell biztosítani, hanem:
    - a középfokú és a felsőfokú rendészeti képzés, valamint
    - a középfokú rendészeti és a rendészeti szaktanfolyami képzés, továbbképzés, átképzés, továbbá
    - a középfokú rendészeti és a rendészeti pályára orientáló és előkészítő középiskolai képzés között is.
  - az egyes szervezetek, munkakörök és oktatási formák közötti átjárhatóság, továbbá a felkészítések beszámíthatóságának biztosítására az egymásra épülő, moduláris felkészítési programokat tanulmányi (kredit) pontokkal kell ellátni.
- c) Gyakorlatorientált képzési rendszer kialakítása. Ennek érdekében:
- a képzés során a tanulókat a munkaköri feladatok ellátására, a gyakorlatban jelentkező problémák hatékony és eredményes megoldására kell felkészíteni;
  - az elméleti és a gyakorlati oktatásnak egységes, komplex rendszert kell képeznie, ahol a vezető szerepet a gyakorlatorientált felkészítés kapja;
  - jelentős oktatói szemléletváltásra, módszertani átrendeződésre³¹, másfajta oktatásszervezésre, a Szakközépiskola és a szakmai szervek hatékony együttműködésére és együttes felelősségvállalásra van szükség;
  - ki kell alakítani a Szakközépiskolán az elméleti és a gyakorlati képzés, valamint a Szakközépiskolán folyó képzés és a rendvédelmi szerveknél végzett területi szakmai gyakorlati képzés helyes arányát;
  - biztosítani kell a szakközépiskolai oktatók ésszerű rotációját és a szakoktatók szélesebb körű alkalmazását.
- d) A pedagógus állomány szemléletének, felkészültségének az új követelményekhez igazítása, a képzés során alkalmazott ismerethordozók fejlesztése. Ennek érdekében:
- pozitív hozzáállású, sikerorientált, szakmailag és pedagógiailag felkészült, a hagyományos és az interaktív felhasználásra alkalmas tananyagok írására, készítésére, illetve tanítására is képes pedagógusokra van szükség;
  - a hagyományos pedagógus szerepet fel kell váltani a korszerű pedagógus-felfogással, amely során a csupán ismeretközlő, a tudás letéteményesének

---

³¹ A javasolt módszereket lásd a 12. oldalon az a., pontban.

számító, középpontban álló pedagógust felváltja az önálló tanulás feltételeit biztosító, a tanulást a háttérből segítő, irányító, azt moderáló, a tanuló érdekeit, motivációit, igényeit is figyelembe vevő, támogató, útmutató funkciót betöltő pedagógus;

- a pedagógusoknak jól kell ismernie és alkalmaznia az informatikai-kommunikációs eszközöket, a tréningtechnikákat, a gyakorlatorientált képzési módszereket, az e-learninggel támogatott oktatás sajátosságait, az önálló tanulásra is alkalmas tananyagok megírásának és elkészítésének szakmai fogásait;
- biztosítani kell, hogy a pedagógusok csak alapvető szakmai és pedagógiai ismeretekkel állhassanak katedrára, illetve, hogy rendszeres pedagógiai, szakmai, technikai, kompetenciafejlesztő, stb. képzéseken vegyen részt;
- erősíteni kell a pedagógusok tudományos kutató munkában való részvételét, a tudományos eredményeknek a tananyagba történő beépítését, a pedagógusok szakmódszertani felkészültségét;
- bővíteni, gazdagítani kell a hagyományos ismerethordozókat korszerű (multimédiás, e-learninges) tananyagokkal és szélesíteni szükséges az Internet, az Intranet és az Extranet képzésben történő felhasználását.

5. Összegzésként

A fiatalok rendészeti pályára történő felkészítése – történjen az bármilyen szinten, oktatási formában, vagy intézményben – a rendvédelmi szervek, az egész belügyi ágazat részére – állandóan változó társadalmi környezetben – továbbra is fontos napi és stratégiai kérdés. A rendészeti szakközépiskolai képzés igyekszik megfelelni a kor kihívásainak, a vele szemben támasztott követelményeknek. Ennek érdekében a belügyi oktatási koncepció és az ehhez kapcsolódó stratégiai intézkedések alapján – a Belügyminisztérium vezetésének támogatásával – megkezdődhetnek a konkrét lépések a minisztériumhoz tartozó szervezetek – így a rendészeti szakközépiskolák, köztük az Adyligeti Rendészeti Szakközépiskola – képzési rendszerének korszerűsítésére.

Meggyőződésem szerint a rendészeti szakközépiskolákon bevezetésre kerülő új képzési rendszer egyaránt meg fog felelni az Európai Unió követelményeknek, a hazai szakképzést modernizáló célkitűzéseknek, a megrendelő rendvédelmi szervek (Rendőrség, Határőrség) elvárásainak és a képzési szolgáltatásokat igénybe vevő „ügyfeleknek”, a tanulóinknak is.